Koljnofsko hrvatsko društvo 30 ljet
30 éves a Kópházi Horvát Egyesület

Dragi Koljnofci

Selo je do XXI. stoljeća očuvalo hrvatstvo. Svaki ki se je ovde narodio, pohadjao školu, dio je sela, nosi u sebi jedan mali kus iz Koljnofa. To je tako i onda, ako se je već odselio, i živi bilo kade u orsagu ili u svitu. Na ovo smo svi ponosni i zato smo to ča smo.

Veliko veselje nam je, da svaki, ki se je doselio u selo, ili se odao, oženio, ili samo mu se je naše selo zavidilo, se je simo doselio sa svojom familijom, prihvatio je ovo, tako podupira i pomaže naše djelovanje. Uvjereni smo, da ćemo skupa jedno lipo i skupa držeće selo formirati, kade je jako dobro živiti. Mi djelamo na ovom. Prosimo stanovnike sela da nas podupiraju u dojdući ljeti.

Kedves Kópháziak

A falu évszázadokon át a XXI. századra is megőrizte a horvátságát. Mindenki, aki itt született, ide járt iskolába része a falunak, hordoz magában egy kis szeletet, ami Kópháza, akkor is, ha már elköltözött, és bárhol is az országban vagy a világban él. Erre mindnyájan büszkék vagyunk és egy kicsit azért is vagyunk azok, akik vagyunk.

Nagy öröm a számunkra, hogy ezt mindenki, aki ideköltözött, akár férjhez ment, megnősült, vagy családjával a mi falunk tetszett meg neki, elfogadta, sőt támogat és segít minket. Hisszük, hogy együtt egy nagyon szép és összetartó falut kovácsolhatunk egybe, ahol nagyon jó élni. Mi ezen dolgozunk. Kérjük a község lakosságának támogatását az elkövetkezendő években, évtizedben.

30 ljet Koljnofsko hrvatsko društvo.

U ovom ljetu (2020) u novembru smo planirali svečevanje, 30 ljetno postojanje našega društva. Nažalost upeljane mjere zbog pandemije, nam nisu omogućile, da na dostojan način održimo našu obljetnicu. Ufamo se, da će se dojduće ljeto situacija oko pandemije smiriti i imat ćemo priliku skupa svami održati naše svečevanje.

U ovom tekstu ćemo kratko upoznati vas s 30 ljetnim djelovanjem našega društva.

Kod povijesti Koljnofskoga hrvatskoga društva moramo spomenuti u 1972. ljetu utemeljeni Hrvatski klub, ki je sakupio i peljao svakoga ki je ča željio djelati za hrvatstvo u Koljnofu.

Voditelj kluba je bio ondašnji kulturni djelač mladi učitelj Franjo Pajrić. Moramo spomenuti, da na početku je čuda djelao za opstanak hrvatstva, i hrvatske riči Mate Sinković (Capa ki je 1972. na koncu ljeta, na sam Badnjak, nažalost umro). Zahvaljujući ovomu, imali smo pjevačku, plesačku grupu i kašnje tamburaše isto. Oni su svojimi nastupi dostojno zastupali doma i u inozemstvu Koljnof.

Kod kronike društva ne smimo zabiti i Ladislava Horvatha (Laci bačija) ki je bio nadahnuće društva i ki je vodio kroniku. Stručni peljač i orguljaš jačkarnoga zbora je bio Pišta Pajrić st. (Žandlji). Plesače je peljao Gellert Tihanji a za tamburaše se je skrbio Janos Szallmer (Öcsi).

Krajem 1980-i ljet su se već osjećali vjetri političkih promjenov, kod ovoga je jedan granični kamen bio 1989. ljetni društveni zakon. Tako kot hrvatsko, manjinsko društvo, civilna organizacija u Ugarskoj prvo se utemeljilo Koljnofsko hrvatsko društvo. (23. aprila 1990.) Za peljače su izabrani: Franjo Pajrić predsjednik, Geza Völgyi tajnik, Marika Grubić blagajnica.

7. juna 1990. se je utemeljilo Društvo gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj u Sambotelu. Kade je za predsjednika izabran isto Franjo Pajrić za tajnika Geza Völgyi ki su pak diozimatelji bili kod osnivanja Saveza Hrvata u Mađarskoj (11. novembra 1990. u Sambotelu na čelu s Djurom Frankovićem i s tajnikom Mijom Karagićem)

Cilj Hrvatskoga društva je, da se osiguraju novčani i ljudski uvjeti za očuvanje kulture i identiteta. Zato smo pokrenuli opširne veze i već postojeće dalje gajili s matičnom zemljom. Isto tako dobre veze smo imali s gradišćanskimi Hrvati u Austriji, Slovačkoj i s Hrvati u Ugarskoj. Pomagali smo u Koljnofu školu i vjersku aktivnost.

Društvo je gledalo i na interese Koljnofa i Koljnofcev. Po ovom smislu smo se borili i na mjesnoj i na zemaljskoj razini u vrime odštete, da selo i seoski ljudi najzad dostanu zemlje od Cjenjačkoga kolhoza.

Na djelovanje društva u prvi peti ljeti je velik uticaj imala borba za samostalnu Hrvatsku. Po naši skromni mogućnosti i naše društvo je sudjelovalo i iniciralo razne priredbe solidarne s matičnom domovinom, tako smo pobirali pomoć i slali izbiglicam i vozili u Bibinje, Buševec i Zagreb.

Kot formiranja nove, samostalne, slobodne demokratske Ugarske u prvi ljeti, na žalost, kot se je u cijeloj Ugarskoj, tako i u našem selu smo doživili nesložnost. Nekoliko ljudi je počelo napadati Hrvatsko društvo i posebno voditelje društva. Naš cilj je bio, da bez konfrontacije pomažemo interese sela i hrvatstva. Zato već puti, na naš poziv, smo se sastali s njimi. Bili smo uvjereni, i smo i dan danas, da ne smimo širiti neprijateljstvo. Na ovo nas uči iskustvo naših pradjedov i savjetuju nam naši oci. Hvala Bogu vrime nam je dokazalo da smo bili u pravu i po početni borbeni ljeti smo mogli lipo u miru djelati, i čuvati naše jerbinstvo.

Aktivno smo sudjelivali kod rodjenja naše dvojezične škole ča je bio jedan velik i temeljni korak na putu našega opstanka. Dalje gajimo naše stare prijateljske veze, putujemo u Hrvatsku i primimo naše goste iz Hrvatske. Posebno moramo spomenuti Bibinje (1984), Gračane (1981) i Buševec (1977) s kim ima i naša škola već dugoljetne plodonosne veze, da bi i s tim čvrstili hrvatsku ćut u našoj mladini. Veselilo nas je, da je selo uspostavilo bratske veze s varošom u BiH, Kiseljakom.

GRAČANCI KOD NAS

BIBINJCI KOD NAS

Isto tako podupirali smo dalje 1975. ljeta utemeljenje tamburašev ki djelaju do danas. Smimo izjaviti da je kod nas najveć tamburašev u Ugarskoj.

Tamburaše su vodili 1975.-1994. János Szallmer, 1994.-1996. Zoltán Kiss, Pišta Pajrić ml. 1996.-2015. Geza Völgyi ml. a od 2017.-do danas Zoltan Korláth.

Isto tako smo podržavali plesače, prvi peljač je bio Gellért Tihanji. Voditelji su još bili Bea Klemenšić, Petar Mogyorósi a danas je vodi Andrea Egrešić.

Imali smo i imamo razne pjevačke zbore i žensku klapu, uz već spomenute voditelje moramo istaknuti rad Valerije Freivolt Barna.

Ne smimo zabiti ni na kazališne grupe s peljanjem Ladislava Horvatha, dr. Franje Pajrića i Marijane Pajrić.

Svako ljeto održimo naš tradicionalni Hrvatski bal, muži jaču u crikvi na Macicnu nedilju Muku Kristuševu. Svako ljeto za mladinu organiziramo Tamburaški i plesački tabor, kade su uz našu mladinu nazočni mladi iz Austrije Slovačke i Hrvatske. Aktivni sudioniki smo na Trgadbenoj fešti, i na već tradicionalni Književni susreti u Koljnofu kade se predstavi nova kazališna predstava i održi se Folklorno otpodne s našimi folkloraši. Svako ljeto suorganizatori smo u advensko vrime, Otvaranje oblokov i Nažganje svić u Velikoj crikvi, svaku adventsku subotu, i kade je zadnja subota svenek naša, ča se tiče programa. Iskoristivši činjenicu, da smo hrvatsko selo posebno u

zadnji deset ljeti smo se mogli jako aktivno priključiti u razvijanje našega sela, kad su se neki projekti samo zbog toga mogli ostvariti ako su to na korist narodnosti. I ovo kaže, da je Koljnof s tim, da je hrvatsko selo, samo profitiralo, kad je jako čuda pinez došlo samo zbog toga u selo kad smo Hrvati. Važno bi bilo, da ovu prednost dalje damo našim budućim generacijam. Za ovo prosimo pomoć svakoga Koljnofca.

30 éve alakult meg a Kópházi Horvát Egyesület

A Kópházi Horvát Egyesület/KHE/ 2020. évi programterve szerint, ez év novemberében rendezte volna meg a KHE megalakulásának 30. évfordulójának ünnepségét. Sajnos a járvány miatt bevezetett korlátozások nem tették lehetővé, hogy méltóképpen megtartsuk az ünnepséget. Reméljük a jövő évben kedvezően alakul a járványhelyzet, és együtt is megünnepelhetjük ezt az évfordulót.

Jelen írásunkban röviden ismertetjük az Egyesület 30 éves tevékenységét.

A Kópházi Horvát Egyesület megalakulása előzményeként fontos megemlíteni, hogy 1972-től működött községünkben a Horvát Klub, mely összefogta és vezette mindazok munkáját, akik tenni akartak a horvátságért. A klub vezetője Payrits Ferenc, az akkori Kulturház vezetésével megbízott pedagógus /Ucsitelj/. Kezdetben igen nagy segítséget jelentett és a horvát szó megmaradásáért nagyon sokat tett Sinkovits Mátyás/Capa/. Sajnos 1972 karácsonyán elhunyt.

Az összefogás eredményeként énekkar, tánccsoport, majd tamburaegyüttes kezdte meg működését a községben, melyek szereplésükkel a helyi rendezvényeken, a hazai és külföldi horvátok rendezvényein méltóképpen képviselték Kópházát.

A Horvát klubban kimagasló munkát végeztek Horváth László/Laci bácsi/, aki a klub lelkesítője és a krónikájának vezetője volt, az énekkar szakmai vezetője, harmónikása id. Payrits István /Zsandlji/ volt, a tánccsoportot Tihanyi Gellért, a tamburaegyüttest Szallmer János vezette.

Az 1980-as évek végén már érezhető volt a politikai változások szele. Ennek egyik határköve volt az 1989. évi, „Egyesülési jogról“ szóló törvény elfogadása. E törvény alapján a magyarországi horvátok közül elsőként alakult meg (1990 április 23.) a Kópházi Horvát Egyesület, mint civil szervezet.

Egyesületünk szem elött tartotta a község érdekeit is. Ennek megfelelően országos szinten is felszólalt a kárpótlási ügyekben, főleg a földkijelölésekkel kapcsolatban, hogy a nagycenki közös termelőszövetkezettől visszakapjuk a kópházi földeket. Ennek érdekében írtunk levelet a Nagycenki Termelőszövetkezetnek, Gönc Árpád köztársasági elnöknek, Szajer József országgyűlési képviselőnek, a Belügyminisztériumba és Győrbe a Megyei Vagyonátadó Bizottsághoz és a megyei köztársasági megbízotthoz.

Első öt év munkáját meghatározta Horvátországnak az önállóságáért folytatott harca. Szerény lehetőségeinkhez mérten kezdeményeztünk és részt vettünk az anyanemzettel szolidáris rendezvényeken. Gyűjtéseket szerveztünk és segélyeket küldtünk és vittünk a menekültek részére és horvát barátainknak Bibinyébe, Busevecbe és Zágrábba. Részt vettünk a horvát menekültek elhelyezésével kapcsolatos szervezőmunkában.

Ahogy az egy ifjú demokrácia kialakulásánál várható volt, az 1990-es évek elején az egész országban úgy Kópházán is a változások konfliktusokkal is jártak. Számonkérés és lejáratő támadás érte az Egyesület vezetőségét és tevékenységét. Az Egyesület vezetősége célul tűzte ki, hogy ellentétek nélkül elősegítse a község és a horvátság érdekeit, ennek érdekében több ízben kezdeményezte, hogy a vitás kérdéseket megbeszélve, a másik felet meghallgatva és tájékoztatva oldjuk meg a problémákat. Meggyőződésünk, hogy nem szabad szítani az ellentéteket. Erre taníť apáink tapasztalata, és ezt tanácsolják elődeink, hogy ennek szellemében éljünk és dolgozzunk ma is. Az idő igazolta a bölcs tanácsot, mert a kezdeti viharos évek után békésen tudtunk építkezni és őrizni hagyományainkat és nyelvünket.

Aktívan részt vettünk az iskolánk kétnyelvűvé válásában, ami egy nagyon fontos mérföldköve a megmaradásunknak. Tovább folytatjuk a már tradicionális anyanemzeti

kapcsolatainkat Buseveccel, (1977) Bibinjével, (1984) Gracsannal. (1981) Busevec településsel az évek során iskolánknak is gyümölcsöző együttműködést sikerült kiépíteni. Tovább bővítettük kapcsolatainkat. Testvértelepülésünk lett a Bosznia Hercegovinai Kiseljak városa.
Támogatjuk az 1975-ben meg alakult tamburazenerunk működését, az utánpótlás nevelését. Kijelenthetjük, hogy Kópházán van a legtöbb tamburás az országban. A tambura zenekarok vezetői 1975-1994 Szallmer János,

1994-1996 Kiss Zoltán, Payrits Pista, 1996- 2015 Völgyi Géza, 2017- napjainkig Korlát Zoltán voltak.

Ugyan úgy támogattuk néptánc csoportunkat, akiknek a vezetői a már említett Tihanji Gellért volt, majd Klemensits Bea és Mogyorósi Péter folytatták, napjainkban Egresits Andrea a vezetőjük.

A különböző énekkarokat, klapakat és a színi társulatot szintén támogattuk. Az énekkarok számos vezetője között fontos kiemelnünk Barnáné Freivolt Valériát aki évtizedeken keresztül segíti az énekkarok működését. Megtartjuk a hagyományos horvát bált januárban. Férfiaink a virágvasárnapi passió előadásával vesznek részt a szent-misén. Évente megrendezzük a tambura és tánc táborunkat, ahol az egész országból, Ausztriából, Szlovákiából és Horvátországból is vannak fiatalok. Aktívan részt veszünk a szüreti napokon, az évente megrendezésre kerülő írótalálkozón, amely során amatőr színi társulatunk adja elő legújabb darabját és folklórcsoportjaink folklórdélutánon mutatják be a repertoárjukat. Minden évben az ádventi időben részt veszünk és szervezzük az ablaknyitásokat és a szombati gyertya gyújtásokat, valamint az utolsó ádventi hétvége szombatján kegykápolnánkban a kópházi kultúrcsoport programjával örvendeztetjük meg a falu lakóit.

Kitartásunk a horvátság megőrzése terén meghozta gyümölcsét, különösen 2010 után, amikor a község fejlesztésében is részt tudtunk venni, mivel több projektnél is fontos volt, hogy mint aktív nemzetiségi település, kihasználva a pályázatok nyújtotta lehetőségeket, és a parlamenti képviselőnk segítségét az Önkormányzattal közösen sikeresen tudtunk pályázni, illetve fejlesztéseket megvalósítani.
Mint ahogy azt az elmúlt évek eredményei mutatják eddig csak előnye származott a falunak a horvátságunkból. Törekedjünk arra, hogy ezt az előnyt át tudjuk adni a következő generációknak. Ehhez kérjük a falu lakóinak segítségét és támogatását.

Predsjedniki su bili:
1990 – 2001 Franjo Pajrić
2001 – 2014 Franjo Grubić
2014 – 2015 Geza Völgyi ml
2015 – do danas Franjo Grubić

Tajniki društva:
1990-2014 Geza Völgyi st.
2014-2015 Marijana Pajrić
2015-2020 Geza Völgyi st.
2020- do danas Geza Völgyi ml

Potpredsjednica, blagajnica i knjigovodja društva od početka do danas je Marika Grubić

Egyesületünk közreműködésével megvalósult fejlesztések. Uz pomoć našega društva ostvarene obnove i projekti.

- Dičje igrališće u Glavnoj ulici/Játszótér a Fő utcában 2013
- Kompletna obnova Petefijevoga trga/ A komplett Petőfi tér felújítása
- Izgradnja i obnova predkrovlja i pločice pred ulazom Kultúrház előtető építése és bejárati járólapok cseréje

A falu horvát nemzetiségi létének köszönhető fejlesztések felújítások:

Obnove zahvaljujući tomu da smo hrvatsko selo:

A Nagytemplom felújítása fűtés korszerűsítése és a Kistemplom felújítása, fűtés korszerűsítése. az iskolánk önállósága, zavartalan működése, technikai fejlettsége és számos az épületen végrehajtott fejlesztés, felújítás. Obnova seoskoga stana/Tájház felújítások
Dvojezične table/Kétnyelvő táblák

Značajni programi / Jelentős programok:

- Dan mladine 1990.
- KOTA omladinski tabor 1995.
- REKOTA omladinski tabor 2004.
- Vino na Poljanci 2002.
- Koljnofske jačke CD 2004.
- Koljnofski pir, predstava i DVD 2004.
- Tamburaški i plesački tabori od 2004. svako ljeto
- 30 ljet tambure 2005.
- 35 ljet tambure 2010.
- Lijepom našom 2013.
- Dan mladine 2014.
- Gradišćanska gala Sopron 2019.
- Naši člani sudjeluju u zboru Pax et bonum
- Postavljanje pilja svetoga Roka. Dar Bibinja / Szent Rókus szobor felállítása. Bibinje ajándéka 2018.
- Sudjeljivanje na Smotri folklora u Zagrebu 2019.

- Predaja interaktivnoga muzeja o Hrvati u potkrovlju Općinskoga stana / Interaktív múzeum átadása a horvátságról az önkormányzat tetőterében.

Az Egyesületnél végzett tevékenységük kapcsán fontos kihangsúlyoznunk a tagság kitartó munkáját, akik közül ki kell emelnünk:

- Payrits Erzsébetnek -aki sajnos már nincs közöttünk- a vallásgyakorlás terén nyújtott áldozatos munkáját.
- Mogyorósi Péter szervezte adventi gyertyagyújtásokat szombatonként. Megalakította MLADIK néven a kópházi fiatalok lelkes csoportját 2005-ben.
- Klemensits Ingrid kezdeményezése és rendezése az adventi ablaknyitások házaknál, és számos más program szervezése
- ifj. Völgyi Géza a tambura oktatás mellett, tánc és tambura táborok szervezése
- Dr. Payrits Ferenc emlékezetes és sikeres rendezései: Őseink útján, Írótalálkozók, konferenciák, Soproni Horvát Napok, koncertek, turistautak vezetése Horvátországba stb.

Šime Šimunić, peljać Bibinjske grupe
A bibinjei csoport vezetője

Krešimir Matašin direktor Vukovinske škole, kamo sliši škola u Buševcu.
Az iskolánk buseveci partneriskolájának igazgatója

Marijan Sekula predsjednik društva u Gračanima.
Gracsani kult. csop. elnöke.

Neno Rožić predsjednik Ogranka seljačke sloge u Buševcu.
A Buseveci egyesület elnöke.

Gospodin Antal Nemeth u Buševcu

Horváth Laci bácsi s ženom tetom Tildom

Ostavio je na nas jako bogatu kroniku od prošlosti hrvatstva u Koljnofu.

Nagyon gazdag krónikát hagyott ránk Kópháza történetéből

Folklor od početka do danas / Folklór a kezdetektől napjainkig

Prvi tamburaši
Az első tamburások

Oni su položili temelje tamburanja u Koljnofu
Ők tették le a tamburázás alapjait Kópházán

Folklorni tabor u Balatonberenju

Tamburaški tabor s pok. Stevom boričem 2000.

Na probi 1996

Tamburaški festival u Buševcu

90 ljet tamburica u Gradišću

2004-oga ljeta smo stupili u Europsku uniju zato smo skupa svečevali na graničnom prelazu.
A határátkelőn Eu-s csatlakozásunk alkalmából

Koljnofski pir 2004

Tamburaši u našoj crikvi

Mali tamburaši s Zoltanom Korláthom

Kristina Marold i Poli Blagus

Kvalifikacija u Fertőszentmiklósu

Siget prati Miroslava Škoru u Budimpešti na početku devedeseti ljet

What'sUpCi

Rouge

Mješanci

Tamburaški sastav Bondersölj

What'sUpCi

Mariacel 2013

U Bibinji 2009

Ženska klapa Golubice

Muška klapa

Mješoviti zbor s peljanjem Valerie Freivolt Barna

Koljnofski folkloraši 2004

Mali plesači nakada
Kis táncosok régen

Posvećenje male crikve 2016
školski plesači
Kistemplom szentelés

Plesači na taboru u 2018

Hrvatski bal u Terciji 2017

Po staza naši stari
u Požonu 2017

Skupa u Buševcu
Együtt Busevecben

Publika u staroj kulturi nekada
Nézők a régi kultúrban

Franjo Pajrić Neno Rožić Dr. Franjo Pajrić

Učitelj s tamburaši u kulturnom domu

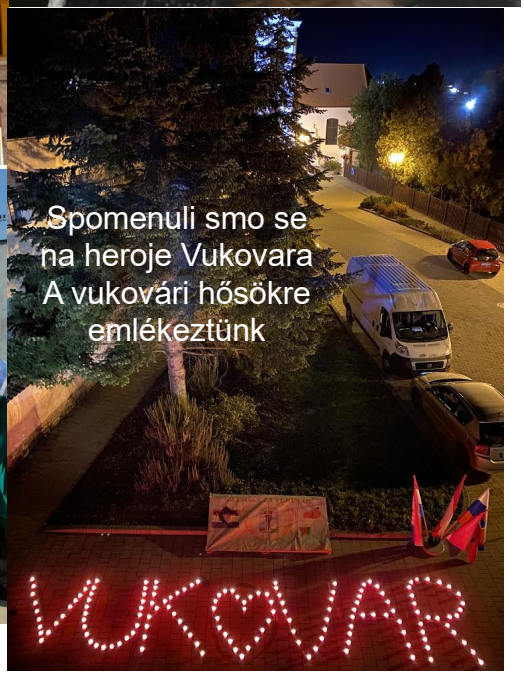
Dionici natelji Tamburaškoga i plesačkoga tabora su 2013-oga ljeta s mašom kod Putujuće Marije završili svoj tabor

Mišići

Predaja pija svetoga Roka, koga smo za dar dostali od Bibinja

Spomenuli smo se na heroje Vukovara
A vukovári hősökre emlékeztünk

DRUŠTVO SU U PROŠLI 30 LJET PODUPIRALI
AZ EGYESÜLETET AZ ELMÚLT 30 ÉVBEN TÁMOGATTÁK

REPUBLIKA HRVATSKA
Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Mađarskoj

Kópháza Község Önkormányzata
9495 Kópháza, Fő u. 15.
Tel: 99/531-069, 531-070
e-mail: admin@kophaza.hu

BENET VASKERESKEDÉS
Elérhetőségek:
Pozsonyi Út 56., Sopron, Győr-Moson-Sopron, 9400
Építőanyag kereskedés, tüzép Sopron
Egresits Mátyás és Marika

TANULMÁNYI ERDŐGAZDASÁG TAEG Zrt. SOPRON

Središnji državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL 2020.

Az újságot szerkesztette/urednik: Géza Völgyi. Kod uredjivanja su pomagali/ a szerkesztést segítették: Geza Völgyi st., Franjo Pajrić, Dr Franjo Pajrić, Franjo Grubić, Ingrid Klemenčić